

מחזירין אותה לביתם. אלמא, אית ליה לרבי דמותר להביאה בידו.

[ומוכח נמי דאף באדם אחד מותר. משום דמסתמא היה רבי שמעון הולך למרחץ עם תלמיד אחד בלבד. שהרי שנינו, "לא ירחץ תלמיד עם רבו. ואם היה רבו צריך לו "מותר". ומסתמא לא היה צריך ליותר מאחד. וכשהיו שבים לביתם היה התלמיד נושא את האלונטית לברו. תוספות].

ואף שמואל סבר הכי, דהא אמר רב יהודה אמר שמואל: **מסתפג אדם באלונטית ומביאה בידו לתוך ביתו.**

ורבי יוחנן קאמר כן, דהא אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן: **הלכה, מסתפג אדם באלונטית, ומביאה בידו לתוך ביתו.**

ותמהינן: וכי מו אמר רבי יוחנן הכי? והאמר רבי יוחנן: **הלכה כסתם משנה.** והא תנן: **ונסתפג אפילו בעשר אלונטיות, לא יביאם בידו.** ומשנתנו בסתם נשנתה. ואיך פסק דלא כמתניתין?

ומשנינן: רבי יוחנן, **ההוא דינא דמתניתין, כשיטת בן חכנאי מתני לה.** ולא כסתם משנה.

אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן: **האוליירין [בלנים] מביאין את בלרי [סדיני] הנשים, שהן מסתפגות בהן, לבי בני [בית מרחץ] בשבת, דרך רשות הרבים בדרך לבישה. ובלבד שיתכסה בהן ראשן ורובן. דבלאו הכי לא הוי דרך מלבוש אלא דרך משוי.**

סכניתא [סודר גדול שעוטף את הראש ותלוי

וסיפא רבותא קא משמע לן, דאפילו הני עשרה דמסתפגין באלונטית אחת, ונפישו בהו מיא — כיון דרבים נינהו, לא יבואו לידי סחיטה, משום דמדכרי אהרדי.

תנו רבנן: מסתפג אדם באלונטית ומניחה בחלון הסמוכה לכותל המרחץ. ולא ימסרנה לאוליירין [בלנים]. מפני שחשודים הם על אותו דבר [על סחיטה בשבת].

רבי שמעון אומר: אפילו שמסתפג אדם באלונטית אחת, דנפישו בה מיא, הרי הוא מביאה בידו לתוך ביתו. ופליג אמתניתין, ולית ליה הך גזירה דסחיטה.

אמר ליה אביי לרב יוסף: הלכתא מאי? כתנא דמתניתין, או כרבי שמעון?

אמר ליה רב יוסף: **הלכה כרבי שמעון, ומותר להביא את האלונטית בידו לביתו. דהא רבי שמעון קאמר הכי. והא רבי סבירא ליה נמי הכי. והא שמואל פסק כוותיהו. והא רבי יוחנן פסק כוותיהו. וקמפרש ואזיל.**

רבי שמעון מתיר, כהא דאמרן.

ואף רבי מתיר, **כדתניא: אמר רבי: כשהיינו למדין תורה אצל רבי שמעון בתקוע, היינו מעלין שמן ואלונטית. מחצר לגג, ומנג לקרפף, כדי שלא להוציא מרשות היחיד אחת לחברתה [ורבי שמעון לטעמיה, דאמר "אחד גגות ואחד חצירות וקרפיפות, כולן רשות אחת הן לטלטל מזו לזו". ואפילו אם הן של בעלים הרבה]. עד שהיינו מגיעין אצל המעיין שהיינו רוחצין בו.**

ומסתמא לא היו מניחין את האלונטית במעיין, לפי שהוא מקום הפקר. אלא היו